

„Danstheren“

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES- BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

„Danstheren“ udgaaes Onsdag i hver Uge. Pris pr. Aargang: De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00.

Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør: A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danstheren“'s Kontor.

Naar Læsere henvender sig til Folk, som avorterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det avorterende, bedes de altid om tale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Gavn.

Bed en Jolleaffirmation paa New Zealand er det vedtaget af generalforsamlingen paa Perth. Lovden træder i kraft den 1. Januar 1917.

668 protestantiske Menigheder i Skrig har givet deres Kirkeklaffer til Regeringen til Krigsbrug. Metallet i disse Klaffer vejer tilsammen omkring 600,000 Pund.

Over 100 Broggerier, hovedsagelig i Pennsylvania, ska af Landets Domstole være anlagt for Sammenrettelser i den Hensigt at faa disse Medlemmer indvalgt i Kongressen. Dette anses for et af de største Skridt, vort Lands Domstole nogen Sinde har taget for at frelde den magtige Broggertruff.

Det er bleven paavist, at et uforholdsvist stort Antal af de Konjuler, som United States sender til fremmede Lande, er Katolikker. Grunden dertil siges at være, at den katolske Kirke er det eneste Samfund, der har en diplomatisk Afdeling ved sine Collegier. Derfor er Medlemmerne af Romerkirken i Stand til, naar der holdes Eftamen for Konjultjensetjen, at opnaa de bedste Karakterer.

I Omaha, Nebraska, findes en ny lutherisk Organisation, stiftet i sidste Maaned; den kaldes sig Augustana Ande-Mission, og den begynder med 63 Medlemmer. Dens Hensigt er at faa opstret Augustana Ande-Missions-Hjem til Hjælp for Menneffer, der traenger til Bistand financielt eller paa anden Maade. De Menigheder, der tager Del i dette Arbejde, tilhører den svensk-lutheriske Augustana Synode.

„Lutheraneren“ bringer et Billede af den St. Olaf Statue, som agtes rejst ved St. Olaf College, Northfield, Minn. Der skal opstilles en St. Olaf Statue i Sarpsborg, Norge, i Sommer, og en Komite af Nordmand her i Amerika har da forhandlet med dem derhjemme om at faa en Afstigning eller Replik af samme. Den menes med Overenskomst, Fotostycke etc. at ville koste mellem \$3,500 og \$4,000. Om alt gaar efter Bestemmelse, vil Afleveringen finde Sted den 17. Maj 1917.

Post. Klidlig fterder til os fra Long Island College Hospital den Dag, han skulde have været opereret, 25. April: „Jeg blev ikke opereret i Dag. Dr. siger, at jeg er endnu ikke i Stand dertil.“ Og atter under 29. April fra samme Sted: „Operationen er igen udført; endnu ikke Kraft nok til at taale den, siger Doktoren. Jeg var i Dag bragt op i Operationsbærelset, men maatte tynde tilbage.“ — Vi ved saaledes ikke, om Post. R., naar dette læses, har været underkastet og har overhalet Operationen. Naaber, alt maa gaa vel.

præsentation for Chicago lutheriske Præsidentkonference, tilhørende den evangelisk-lutheriske Synode af Wisconsin, Ohio og andre Stater, et Samfund af omkring to Millioner Lutheranere i forskellige af Unionens Stater, protesterer paa det bestemte imod Vedtagelsen af Lovforslaget „S. R. 6468“, betitelt „A Bill to Amend the Postal Laws“, og tillige imod Forslaget „S. R. 491“ med samme Titel og andre Forslag af samme Natur. Vi grunder vor Protest paa følgende Argumenter: 1) Da U. S. S. Konstitution i første Artikel af Amendments' garantier alle sine Borgere Tale- og Presje- udemokratisk i Præfiks, derfor protesterer vi kraftigt imod nævnte Forslag og lignende Lovgivning. 2) Videre anser vi en Mand's Censur, d. e. Generalkonferensens, angaaende Karakteren af den Litteratur, som maa sendes gennem U. S. S. Post for uamerikansk, modat Republikkens bedste Interesser og hævner med vidtrækkende onde Følger for den individuelle Borgers Frihed, hvilken Frihed er garanteret enhver Borger og værn om i United States' Konstitution. — Sluttede henvendes til, at derfor nogen forlynder sig i offentlig Tale eller Skrift, saa har vi Domstolene, for hvilke saadanne kan indtænkes.

Da jeg uden stort Væbær har Adgang til at kende disse eller dog nogle af disse Datoer, skal jeg med Neds Tillæbelse — det er vel nok — fremkomme med følgende Oplysninger: Af Præsiter, der tilhører Penions- og Entefansens, kan jeg holde 25 Mars Jubilæum i Mar: Jens Beber Hedde, ordineret den 10. Maj 1891; Johannes Simonen, E. A. Hjortsoog og B. M. Peterien, ordineret den 6. Juni 1891. — Af Præsiter, der ikke tilhører Penions- og Entefansens, tager jeg næppe fejl, naar jeg nævner Johannes Markusen og Carl Wilhelmien. De er saa og saa ordineret den 6. Juni 1891.

Da jeg uden stort Væbær har Adgang til at kende disse eller dog nogle af disse Datoer, skal jeg med Neds Tillæbelse — det er vel nok — fremkomme med følgende Oplysninger: Af Præsiter, der tilhører Penions- og Entefansens, kan jeg holde 25 Mars Jubilæum i Mar: Jens Beber Hedde, ordineret den 10. Maj 1891; Johannes Simonen, E. A. Hjortsoog og B. M. Peterien, ordineret den 6. Juni 1891. — Af Præsiter, der ikke tilhører Penions- og Entefansens, tager jeg næppe fejl, naar jeg nævner Johannes Markusen og Carl Wilhelmien. De er saa og saa ordineret den 6. Juni 1891.

Det er vel ikke just nødvendigt med disse Oplysninger, dog, hvem vil? Imidlertid, kan de ikke gøre noget godt, Stæde, haaber jeg ikke, de kan gøre.

Det forekommer mig, at man i Wisconsin stræds, der jo altid er i Progression, en Gang havde noget oppe om, at Præsidentmanden skulde opløse om, naar nogen af Kredens Præsiter kunde holde Jubilæum. Eller maatte jeg huse forker.

Men jeg huser da beitemt, at det er fter, endda ikke saa fjerden, at Menighederne paa en saadan Højtidssdag har jubileret sammen med deres Præsiter, virkelig har holdt Post til Glæde og Belsigelse.

Det hænder vel ogsaa, omend fjerden, at Præsiterne paa en saadan stor Højtidssdag forsøger at gøre det lidt fejligt for Menigheden. Det hænder i det mindste en Gang, at Præsiterne i en Vag, holdt lidt Jubilæum og i denne Anledning indbød Menigheden samt en fremmed Præsiter. Man fandtes i Kirken. Den fremmede Præsiter holdt Altergang og talte. Derefter indbød Præsiterne Vag til Vespning. Vag's Kvinder bragte en Bæse med Blomster i. Det var nok „ærlige“ Gaander der, bragte Blomsterne, muligvis det var samme „ærlige“ Gaander, der tog Blomsterne med, da Højtidssagen var forbi. Men det var jo „all right“ alt sammen. Nogle under en Maade at holde Post paa, andre en anden, men det er jo „all right“, Konstitutionen siger jo ikke noget derom — bare der bliver Post.

En Søndagsflokommiteens Arbejde i Fremont, Nebr.

Søndagsflokommiteen afholdt Arbejde i Fremont d. 31. Marts — 1. April, 1916. Da Komiteen var samlet sidste Efteraar, forstod vi, at det første, som foresaa, var at give de mindre Børn en Bibelsticrie med et mere barnligt Sprog end Bælsens, at give hele Søndagsflokolen et nyt Lektiesystem, da det har vist sig, at det, vi nu har, ikke er praktisk, samt at give Søn-

dagsflokolerne lidt Hjælp i deres Arbejde. Det var saa det, vi tog fat paa ved vort sidste Møde. Først undersøgte vi en Del Søndagsflokollitteratur og Lektiesystemer, særlig General Councils, de nord-lutheriske Kirkers „Graded System“, udfærdiget af en jælles Komite, samt et „Graded System“ udarbejdet af en Post. Gaander og udgiver af Vag, Publ. House. Det var saa vor Tanke at faa noget af det overført, om vi kunde bruge det. Men vi var straks klar over, at Gen. Councils Plan kunde vi ikke bruge; thi Stoffet er alt for fjernt, og saa toges der lodlig lidt Hensyn til Katekismus og Værebog. Derimod syntes vi, at de nordre Kirkers og Danfers Systemer var ypperlige. Det nordre har følgende gode Egenskaber: 1) Lektierne er udarbejdet paa Grundlag af Katekismus, Værebog og Bibelhistorie. 2) Der er Enhed i Planen. 3) Hver Klasse i Søndagsflokolen, med Undtagelse af Primars, har paa samme Søndag det samme Emne, men Formen udvædes, efterom Børnet forretnes til en højere Klasse. 3) Der er Harmoni mellem Bibelhistorie og Katekismus og Værebog. Saadanne Bibelsticrier er valgt, som kan forklare Tanken, der ligger til Grund for Katekismus- og Værebogslektionen. 4) Katekismen gennemgaaes paa den Maade, som Gange og Værebogen to Gange. Men skulde vi adoptere dette System, maatte vi selvfølgelig lægge Bælsens Værebog til Side, og det kan der naturligvis ikke være Tale om. Danfers System har samme gode Egenskaber som de nord-lutheriske Kirkers, og det har dertil samme Søndag gennemført samme Emne ogsaa i primær, og det følger Kirkeåret, men ogsaa med det maatte vi jo lægge Bælsens Værebog til Side. Vi foreslår paa mange Maader at faa disse Systemer til at passe ind under vort Forhold, men maatte vi først afgive det. Hvad skulde vi saa gøre? Vi saa ikke anden Udvej end at udarbejde et System af vort eget. Om det end kan blive mangelfuldt nok, kan det dog komme til at passe bedre ind i vort Forhold end noget af de andre. Vi gik saa ud fra, at Bælsens Værebog og Bibelhistorie skulde lægges som Grundlag, og at vi der holdt paa en færdigstaaende i Væsten til hele Søndagsflokolen samme Søndag og lægge Planen saaledes, at den kunde være brugelig i baade smaa og store Søndagsflokoler, samt begrænse Antallet af Lektiesøger, saa det ikke skulde blive saa fortaar en Affære, at vi ikke kunde magte den. Hermed en Døerligt over Væren.

Søndagsflokolen inddeles i fire Klasser, d. v. s. tre Alm. Klasser og en fjerde Klasse for dem, der kan komme igennem de tre første i fortære Tid end Inddelingen iver paa. Her er saa Planen.

Første Klasse: Bibelhistorie med den lille Katekismus uden Fortællinger til Mar. De samme Bibelsticrier læses, som haves samme Søndag i de andre Klasser.

Anden Klasse: Værebogen gennemgaaes i to Aar, Bibelhistorien bruges ogsaa, ikke i Rækkefølge, men som den passer ind med Værebogen til at forklare Tanken, som forekommer i Lektien. Det tredje Aar bruges Bibelhistorien som Grundlag i kronologisk Orden. Det gamle eller det ny Testamente gennemgaaes, som det nu foreselnder. Her bruges Værebogen i forbindelse med Bibelhistorien, ikke i Rækkefølge, men som det kan falde ind med Lektien i Bibelhistorien.

Tredie Klasse: Værebog i to Aar og Bibelhistorie i et Aar. Denne Klasse har samme Lektie som Klasse to, kun i udvidet Form. Naar disse Klasser er gennemgaaet, har Børnene været igennem Katekismen fire Gange, Værebogen tre Gange og Bibelhistorien fire Gange.

Man vil lægge Mærke til, at de tre Klasser dækker over otte Aar, men Tanken er ikke den, at det i Almindelighed skulde tage saa længe, at gaa igennem dem; de fleste Børn vil kunne gaa igennem dem hurtig i seks, somme i fem Aar. Naar nemlig et Barn har været et Aar eller to i anden Klasse, er det meget tænkeligt, at det kan lære en længere Lektie end den Klasse træder, saa er der ikke noget i Vejen for at det kan gaa over i Klasse tre. Det kan gøres uden noget Brud i Planen, da begge Klasser har samme Lektie, kun at Klasse tre har den i en mere udvidet Form.

For dem, der kan naa det, er der saa en fjerde Klasse, som atter har samme Lektie, men endnu mere udvidet.

Et Brug i første Klasse overfattedes Mrs. Christianens „Bible Stories“, som nu bruges i de nord-lutheriske Søndagsflokoler. De engelske Klasser kan jo bruge Bogen, som den er paa Engelsk.

Til Brug i første Klasse overfattedes Mrs. Christianens „Bible

Stories“, som nu bruges i de nord-lutheriske Søndagsflokoler. De engelske Klasser kan jo bruge Bogen, som den er paa Engelsk.

Til Brug i de øvrige Klasser maa vi have en Lektibog med Værebogen som Grundlag og en anden med Bibelhistorien som Grundlag. Tanken er at udarbejde dem saaledes at anden, tredje og fjerde Klasse kan benytte samme Lektibog. Det kan gøres ved at man for Eff. betegner de forskellige Stykker, som skal læses af de forskellige Klasser med Tal. For Eff. Klasse 2 læses, hvad der er betegnet med 2 og Klasse 3, hvad der er betegnet med 3.

Den Enhed og Harmoni, som gaar igennem alle Klasserne, gør det muligt for Præsiter eller Søndagsflokollærere ved Søndagsflokollens Slutning at tale til Børnene over det Emne, som de alle er bleven bekendt med i Klasse. Og vi tror, at den ene Tanke forfattet over Søndag, er hvad der vil bringe de største Resultater.

Vi faar nok en Session under Marsmødet til at forhandle Søndagsflokollagen. Post. R. A. Laurson vil i „Danstheren“ give en Prøve af en Lektie, som det er Tanken at faa dem udarbejdet. Saa vil Komiteen gerne bede forlig Præsiter og Søndagsflokollærere om at overveje Sagen inden Marsmødet. Paa Søndagsflokollommiteens Vegne. N. C. Carlsson, Sekr.

Mrs. Dr. Christine Bennet, Datter af Mr. og Mrs. Peter Jøerlen, Marcus, Iowa, døde i Kræbten den 29. Mars af Tyfusfeber. Hun og hendes Mand, Dr. Bennet, samt deres lille Søn, skulde have rejst ud paa Ferietur til Amerika i Sommer; de skulde have besøgt Kysten nogle saa Dage efter, at hendes Død indtraf, nemlig den 10. April. Hun havde selv lagt Hæftplanen i alle Enkeltheder og meddelte den til sin Familie her. Vi ventede dem her til Marcus i Juni. Derren lagde en anden Hæftplan for hende og kaldte hende hjem til det hjemmelige Hjem, hjem til vort Hjem, til Sabbatskolen, som er ligesaa i Guds Hånd.

Det var jo en stor Sorg for hendes Forældre og Ælskede, som havde glædet sig til at se hende snart herhjemme, efter at hun havde været omkring 6 Aar paa Missionsarbejde blandt Muhammedanerne i Arabien; men i den store Sorg har de den store Trøst, at hun er kommen ind i den store Herlighed i Himlen, som een af dem, der har fortrøst deres Fortæller og gjort dem høide i Kammet's Mød.

Marcus, 28. April 1916. N. C. C.

Tanket af Livets Koncert.

Man kan ikke godt undgaa at spørge sig selv, hvad Enden egentlig vil blive, naar man prøver at følge med i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

Saaledes Sognerne har Fingere med i Tingen, er der ingen Grænse for, hvad der efterhaanden kan præstere i den Retning. Et gode Væbær bød smider man jo ikke gerne over Bord.

Følgende lille Interesses spilledes for mig mellem et ungt Par, der lykkelig og vel var sluppen igennem i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

For ellers gaar det galt — og værre end galt. En Grundfæde er, at Ungdommen har for megen Frihed. Thi ganske vist er Friheden et uafærdeligt Gode; men den er tillige et vægget Sværd, som kun kan bruges af en sød Haand, hvis man ikke skal faare sig selv derpaa.

I Spørgsmaalet om Alkoholsens Gavnlighed eller Skadelighed hylde der adskillige den Anskuelse, at det i sidste Tilfælde egentlig kun er en egen Smag, der kan afgøre, om den ene stærke Gift er nyttig for Vegeter eller ei, idet man ræsonnerer som saa: Naar en given Ting smager mig, faa da maad den ogsaa være god og sund for mit Væbær. — Naar jeg i Eff. ta'r mig en god Smaas, da kan jeg saa tildeligt mærke og føle, hvor behageligt og velgørende det friser helt ned i Halsen. Og vi tror, at den ene Tanke forfattet over Søndag, er hvad der vil bringe de største Resultater.

Vi faar nok en Session under Marsmødet til at forhandle Søndagsflokollagen. Post. R. A. Laurson vil i „Danstheren“ give en Prøve af en Lektie, som det er Tanken at faa dem udarbejdet. Saa vil Komiteen gerne bede forlig Præsiter og Søndagsflokollærere om at overveje Sagen inden Marsmødet. Paa Søndagsflokollommiteens Vegne. N. C. Carlsson, Sekr.

Mrs. Dr. Christine Bennet, Datter af Mr. og Mrs. Peter Jøerlen, Marcus, Iowa, døde i Kræbten den 29. Mars af Tyfusfeber. Hun og hendes Mand, Dr. Bennet, samt deres lille Søn, skulde have rejst ud paa Ferietur til Amerika i Sommer; de skulde have besøgt Kysten nogle saa Dage efter, at hendes Død indtraf, nemlig den 10. April. Hun havde selv lagt Hæftplanen i alle Enkeltheder og meddelte den til sin Familie her. Vi ventede dem her til Marcus i Juni. Derren lagde en anden Hæftplan for hende og kaldte hende hjem til det hjemmelige Hjem, hjem til vort Hjem, til Sabbatskolen, som er ligesaa i Guds Hånd.

Det var jo en stor Sorg for hendes Forældre og Ælskede, som havde glædet sig til at se hende snart herhjemme, efter at hun havde været omkring 6 Aar paa Missionsarbejde blandt Muhammedanerne i Arabien; men i den store Sorg har de den store Trøst, at hun er kommen ind i den store Herlighed i Himlen, som een af dem, der har fortrøst deres Fortæller og gjort dem høide i Kammet's Mød.

Marcus, 28. April 1916. N. C. C.

Tanket af Livets Koncert.

Man kan ikke godt undgaa at spørge sig selv, hvad Enden egentlig vil blive, naar man prøver at følge med i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

Saaledes Sognerne har Fingere med i Tingen, er der ingen Grænse for, hvad der efterhaanden kan præstere i den Retning. Et gode Væbær bød smider man jo ikke gerne over Bord.

Følgende lille Interesses spilledes for mig mellem et ungt Par, der lykkelig og vel var sluppen igennem i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

Følgende lille Interesses spilledes for mig mellem et ungt Par, der lykkelig og vel var sluppen igennem i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

For ellers gaar det galt — og værre end galt. En Grundfæde er, at Ungdommen har for megen Frihed. Thi ganske vist er Friheden et uafærdeligt Gode; men den er tillige et vægget Sværd, som kun kan bruges af en sød Haand, hvis man ikke skal faare sig selv derpaa.

I Spørgsmaalet om Alkoholsens Gavnlighed eller Skadelighed hylde der adskillige den Anskuelse, at det i sidste Tilfælde egentlig kun er en egen Smag, der kan afgøre, om den ene stærke Gift er nyttig for Vegeter eller ei, idet man ræsonnerer som saa: Naar en given Ting smager mig, faa da maad den ogsaa være god og sund for mit Væbær. — Naar jeg i Eff. ta'r mig en god Smaas, da kan jeg saa tildeligt mærke og føle, hvor behageligt og velgørende det friser helt ned i Halsen. Og vi tror, at den ene Tanke forfattet over Søndag, er hvad der vil bringe de største Resultater.

Vi faar nok en Session under Marsmødet til at forhandle Søndagsflokollagen. Post. R. A. Laurson vil i „Danstheren“ give en Prøve af en Lektie, som det er Tanken at faa dem udarbejdet. Saa vil Komiteen gerne bede forlig Præsiter og Søndagsflokollærere om at overveje Sagen inden Marsmødet. Paa Søndagsflokollommiteens Vegne. N. C. Carlsson, Sekr.

Mrs. Dr. Christine Bennet, Datter af Mr. og Mrs. Peter Jøerlen, Marcus, Iowa, døde i Kræbten den 29. Mars af Tyfusfeber. Hun og hendes Mand, Dr. Bennet, samt deres lille Søn, skulde have rejst ud paa Ferietur til Amerika i Sommer; de skulde have besøgt Kysten nogle saa Dage efter, at hendes Død indtraf, nemlig den 10. April. Hun havde selv lagt Hæftplanen i alle Enkeltheder og meddelte den til sin Familie her. Vi ventede dem her til Marcus i Juni. Derren lagde en anden Hæftplan for hende og kaldte hende hjem til det hjemmelige Hjem, hjem til vort Hjem, til Sabbatskolen, som er ligesaa i Guds Hånd.

Det var jo en stor Sorg for hendes Forældre og Ælskede, som havde glædet sig til at se hende snart herhjemme, efter at hun havde været omkring 6 Aar paa Missionsarbejde blandt Muhammedanerne i Arabien; men i den store Sorg har de den store Trøst, at hun er kommen ind i den store Herlighed i Himlen, som een af dem, der har fortrøst deres Fortæller og gjort dem høide i Kammet's Mød.

Marcus, 28. April 1916. N. C. C.

Tanket af Livets Koncert.

Man kan ikke godt undgaa at spørge sig selv, hvad Enden egentlig vil blive, naar man prøver at følge med i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

Saaledes Sognerne har Fingere med i Tingen, er der ingen Grænse for, hvad der efterhaanden kan præstere i den Retning. Et gode Væbær bød smider man jo ikke gerne over Bord.

Følgende lille Interesses spilledes for mig mellem et ungt Par, der lykkelig og vel var sluppen igennem i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

Følgende lille Interesses spilledes for mig mellem et ungt Par, der lykkelig og vel var sluppen igennem i Samtidens sociale Forrettelser — nemlig med Hensyn til alle de mulige og umulige Grunde, der efterhaanden opfindes som alvindig Basis for Uafærdighedsfærdigheder.

Hver Gange med dine Redfæder, som Bonden behandler sin Mark, naar han vil have en god Høst, et godt og rigt Udbytte af sin Høst.

En yngre Student havde just fferdet et vist Stadium i Sjælelivet for to af sine Profesorer. Disse lærte kaise, tilføneladende interesserede, til Studenten antog nu, at siden de benærede Tanstbed, havde de selvfølgelig ikke Spor af personlig Erfaring i den Retning; og derfor udbrødte han sig lidt mere end frengat gjort indvendigt, som een, der havde gjort en stor Opdagelse og derfor var det ualmindelige.

Jo, der kom han til den rette Adresse! Da han opstod af rige Tanker over sin egen mærkelige Personlighed, havde fjernet sig, siger Prof. Nr. 1: „Jeg indlæa straks, at han maatte have Luft; derfor lod jeg ham snaffe Løs, fladbundet som han er. Men jeg har jo forlangt tilbagegivet det Stadium, han nu er naaet til — gennemlevet det og gjort det færdig for mit Vedkommende. Men derfor behøver jeg jo ikke at opvarte Færing og Pool med min store Erfaring.“

Da Prof. Nr. 2 gik hjem, tænkte han om sin Kollega som saa: „Na, det er altsaa d i n Maade at bevare en Deemmelighed paa! Saa til du jo Anledning til at vise din Overlegenhed over mig — — — der dog imidlertid har gennemgaaet det samme Stadium mange Aar før dig: Kun at jeg kunde holde det dermed.“

Hjemkomsten fortalte Prof. Nr. 2 det hele Døtrin i Sammenhæng for sin Kone. Og han undlod jo derunder ikke saadan Indbit og mildt at give hende et lille Bist om, at naar det egentlig kom til Stykket, havde hun dog et Monier af en Karl til Mand.

Wens Fruen lavede Kaffe, kni-fede hun for sig selv og tænkte: „Oho! jo, jeg fender dig, min Ven! Det er altsaa d i n Maade at holde takt paa!“

Svøm var nu den Kogende — Studenten, de to Profesorer, eller Fruen?

Dere i Indien er Kvinden fra Arids Tid ringeagtet. Den Dag, da der sedes et Rigebari i Familien, er der Sorg i Stedet for modst. Kritendommen vil overalt have Kvinden til Væberethed med Manden. I Kristus er der ikke Forskel paa Mand eller Kvinde, men alle skal være et.

En Missionær talte engang med en lille Andervinge om Guds men-delige, ufattelige Kærlighed. Hun havde vandfælt for at indse, hvordan Gud kunde effe hende og ud-talte, at hans Kærlighed til hende da maatte være meget ringe.

„Na, hvor lille tror du da, den er?“ spurte Missionæren. „Saa lille som den, min Fader havde til mig, den Dag, jeg blev født.“ svarede Vigen. Et Svær, der er ganske betegnende for indiff. Tan-søgning.

Sambittigheden er, siger man, en god Naabiver. Det kommer dog an paa. Et halvflovede Menneffe vil, hvis det adspørres om eet eller andet, som Regel give et Svar, der intersteds har hjemme. Men saaledes vil ogsaa en halvflovede Sambittighed, naar den spørges, give et mudret Svar.

Et Ord af en Bisop. „Druffensfæden kalder ogsaa paa Dørmølesten, ikke saa meget med Drømtoren som med hans medfaldige, der stanker for ham og lægger til ham. Den fattige Mand's Svans var et modbydeligt Udtryk. Nu er vi jo færdige med den. Den rige Mand's Svampemaale skal behandles lige saa haardt. Saa har ikke tidligere været stemt for Spiritusforbud, men nu er jeg det.“ Biffoppen omtalte flere slemme Ud-flag af Drifferiet i Ribe. Svøm skænkter for de Pol? Ved en Antis-kuffetstet, hvor La Cour havde talt og hvor alt var fæltigt og løst, rejste en Mand sig, som var beru-let. Biffars onde Aevinde kunde ikke rolke denne Anglings fæste Bil-fæ i Menhedens Tjeneste. Ja, han var ren, og han var god! „Salige er de rene af Hjertet.“

Hvis du, kære Læser, har en god Dag — rid da ikke igennem den paa Stundesløshedens Kæberingst; far ikke igennem den med den rasi-løse Træfleds Automobil. Men pafj den langsomt igennem med Tankens færdige Bæst. Vend Hure med Omhu. Saa over den